

Seducție

Adina Speranta

O umbră pe ziduri ascultă tumultul,
ah, bate în piatră un cord neștiut,
ciulește urechea: se crapă mormântul,
cuvinte șoptite se-aud din trecut.

Nu-i Ana, tăcere!, o altă poveste
se-ascunde în zidul crestat de strigoi,
se plânge, se vaită, se-ncurcă-n proteste,
din piatră răsar, furioși, sânii goi.

O umbră-nlemnită privește cu groază
cum sfârcul crestează lumina ciudat,
alături o lampă privirea-și fixează
pe forma rotundă cu cap țuguiat.

Un scrâșnet se-aude, pocnește o ușă,
vitralii vibrează, e vai și amar,
pe umbra mirată o albă mânășă
își lasă amprenta pudrată cu var.

O coapsă se-ntinde, genunchiul pocnește
și mâna se-avântă în sus, tot mai sus,
se năruie zidul...și prins ca-ntr-un clește
un deget străbate molozul sedus.

adina v.
4.12.2018